

РЕШЕНИЕ

№ 3780

гр. София, 04.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 20 състав,
в публично заседание на 03.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9095** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, вх. № 22072/25.09.2012г. на съда, и вх. № 53-02-483/15.08.2012г. на ТД на Д"О."С. на Г. В. И., от [населено място] , [улица], вх.А,ет.,ап.21.

Оспорва се Ревизионен акт /РА/ №[ЕИК]/ 04.04.2012 г., издаден от М. Т. Ф., главен инспектор по приходи в ТД на НАП –С., потвърден от директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при НАП-С. с решение № 1721/16.07.2012 г., в срока по чл.155,ал.1 от ДОПК, с който по реда на чл.122 от ДОПК са установени допълнителни задължения по Закона за облагане на доходите на физическите лица/ЗОДФЛ/отм. за 2005г. и 2006г. и по Закона за данъците върху доходите на физическите лица/ ЗДДФЛ/ за периода 2007 - 2010г.,в общ размер на 9546.20 лв и лихви за забава в размер на 3289,40 лева.

В жалбата се поддържа, че РА е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че в хода на ревизионното производство не са събрани никакви доказателства, сочещи на реализирани облагаеми доходи, които да не са посочени в годишната данъчна декларация, като изводите на ревизиращия орган са изцяло необосновани. Релевира се довод за неправилно приложение на нормата на чл.122, ал.1, т.7 ДОПК и нарушение на чл.124, ал.1 ДОПК. Поддържа се, че ревизиращият орган неправилно не е включил сумата от 180 000 лв., получена по дарение от майката на съпруга на

жалбоподателката. Жалбоподателката прави възражение за давност за данъчните задължения за 2005 г. и 2006 г. Релевира се довод за незаконосъобразност на РА поради нарушение на чл.120 ДОПК.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП-С., с променено наименование в хода на процеса по чл.152 ал.1 от ДОПК, чрез процесуалния си представител юрк. Г. оспорва жалбата като неоснователна. Не претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На основание Заповед за възлагане на ревизия № 1111840/14.10.2011 г., връчена на 24.10.2011 г. при условията на отказ, изменена със ЗВР № 120593/23.01.2012 г., издадени от К. Л. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършване на ревизия на Г. В. И., за установяване на задълженията за данък по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) за периодите 01.01.2005 г. - 31.12.2006 г. и данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за периодите 01.01.2007 г. - 31.12.2010 г.

За резултатите от извършената ревизия е издаден Ревизионен доклад №1200593/09.03.2012 г., връчен на ревизираното лице лицето на 16.03.2012 г., чрез И. Б. И., съпруг

С ревизионния доклад е направено предложение да бъдат установени задължения за данък върху доходите на физическото лице по реда на ЗОДФЛ/отм./ за 2005 и 2006 и по ЗДДФЛ в периода 2007-2010год в общ размер 9546,20 лв и лихви в размер на 3211,67 лева.

Писмено възражение срещу РД № 1200593/09.03.2012 г. не е подадено в срока по ДОПК.

Ревизията приключва с обжалвания РА № 11200593/04.04.2012 г., връчен на 23.04.2012год, чрез упълномощено лице, издаден от М. Т. Ф., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1200593/12.03.2012 г., издадена от К. Л. Г., на длъжност - началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С..

С Р. акт №[ЕИК]/04.04.2012, са установени допълнителни задължения по ЗОДФЛ /отм./ и ЗДДФЛ общо в размер на 9 546, 20 лв., ведно със съответните лихви за забава в размер на 3 289,40 лв. Р. акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението при ЦУ на НАП-С.. С Решение № 1721/16.07.2012 г. РА е потвърден изцяло. Решението е съобщено на ревизирания субект на 31.07.2012 г., видно от приложеното съобщение за връчване.

В хода на ревизионното производство на основание чл.37, ал.2 и 3, чл.53 и чл.56, ал.1 ДОПК на Г. В. И. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения № 1494-04-120/24.10.2011 г., с което е изискано да представи документи и писмени обяснения за източниците и размера на доходите за периода 2005-2010 г. На основание чл.37, ал.5 и чл.57 ДОПК са отправени запитвания и искания да представяне на документи и обяснения до трети лица и учреждения. При проверка в информационния масив на НАП е установено, че ревизираното лице не е подавало

декларации по чл.41 ЗОДФЛ /отм./ за 2005 и 2006 г., съответно по чл.50 ЗДДФЛ за 2007 г., 2008 г., 2009 г. и 2010 г.

На основание чл.124, ал.1 ДОПК на 30.11.2010 на ревизираното лице е връчено Уведомление изх.№ 1494-04-5#2/19.01.2012 г., с което е уведомено, че данъчната основа за определяне задълженията му по ЗДДФЛ ще бъде определена по чл.122 ДОПК. Даден е 14-дневен срок да представяне на становище и доказателства. На основание чл.124, ал.3 ДОПК на ревизираното лице е връчена декларация по утвърден образец за установяване на имущественото и финансово състояние при определяне на обстоятелствата по чл.122, ал.1 ДОПК. Декларацията е попълнена и представена в законоустановения срок. Ревизираното лице не е представило извлечения от банковите сметки. Установено е, че ревизираното лице има задължения за ДОО,ЗО,УПФ и лихви общо в размер на 3 399,80 лв. Жалбоподателката е работила по трудов договор с „В.-М” през периода 17.06.2003 г. - 27.04.2009 г. като перач и гладач. При формиране началното салдо е взето предвид, че за периода 06.2003 -12.2004 г. ревизираното лице е получило доход по трудово правоотношение в размер на 1946,58 лв. Жалбоподателката е декларира, че семейството е получило през 2003 г.по дарение от майката на съпруга й А. П. сумата от 180 000 лв. .От направената справка, отразена в Протокол № 14-87-1144364-01/08.08.2011 г. се установява, че А. Н. П., починала на 19.09.2007 г.,преживе е притежавала [фирма], който едноличен търговец обаче не е упражнявал дейност – подаваните декларации по ЗОДФЛ /отм./ и ЗДДФЛ за периода 1999 – 2007 г.са с нулеви стойности. Съгласно направената справка в Службата по вписвания – П. на името на А. П. има вписана договорна ипотека от 30.08.2002 г.. и продажба на имот в [населено място], [улица] от 20.03.2003 г., като получената при продажбата сума е много по-малка от посочената в договора за дарение. Въз основа на тези данни ревизиращият орган е приел, че договорът за дарение, който има достоверна дата най-рано от датата на смъртта на дарителката – 19.09.2007 г., не го обвързва с материална доказателствена сила, поради което е приел, че началното салдо към 01.01.2005 г. е 4 800 лв.

На основание чл.122, ал.2 ДОПК органът по приходите е анализирал събраните в хода на ревизията документи, направил е съпоставка по години на притежаваното имущество и доходи с направените разходи. Възприет е подходът на съвместен принос на съпрузите и разделяне на разходите между тях съобразно чл.19, ал.1 СК. Установено е превишаване на разходите над приходите. Заключение на ревизиращия орган е, че са налице фактически и правни основания за определяне на основа за облагане с данък върху доходите на физическото лице по реда на чл.122, ал.2 ДОПК поради наличието на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.2 и 7 ДОПК – установени са данни да укрита приходи или доходи, които представляват облагаем доход по смисъла на чл.10 ЗОДФЛ /отм./, респ. чл.12, ал.1 ЗДДФЛ и за които лицето не е подавало данъчна декларация, както и получените приходи или доходи не съответстват на имущественото и финансово състояние на физическото лице за ревизирания период. В РД за всяка от ревизираните години е установен размерът на извършените от лицето разходи за покупка на движими вещи и МПС, подробно описани в доклада и в хронологично изготвения паричен поток, за издръжката на едно лице съобразно данните от ежегодния публичен бюлетин за разходите на Националния статистически институт /НСИ/ за съответния период. За всяка от ревизираните години е установено несъответствие между доходите и разходите като последните надвишават първите. За 2005 г. ревизията установява превишаване на

разходите над приходите в двучленното семейство на жалбоподателката в размер на 13 040,83 лв., за 2006 г. това превишаване на разходите над приходите е в размер на 6 167,22 лв., за 2007 г. - 6462,14 лв., за 2008 г. - 105 217,80 лв., за 2009 г. - 40 419,11 лв. и за 2010 г. - 10 241,41 лв. При определяне на облагаемата данъчна основа ревизиращият орган се е съобразил с изискванията на Семейния кодекс и установения с него режим на съпругеска имуществена общност за семейството на ревизираното лице, ревизиращият орган Отрицателното салдо от съпоставката на приходи и разходи ревизиращият орган е приел за доходи с недоказан произход както следва: за 2005 г. - 6 520,90 лв., за 2006 г. - 3 083,61 лв., за 2007 г. - 3 231,07 лв., за 2008 г. - 52 608,90 лв., за 2009 г. - 20 209,55 лв. и за 2010 г. - 5 120,71 лв.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният РА е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл.119, ал.1 ДОПК, след надлежно възложена ревизия съобразно изискванията на чл.112 и чл.113 ДОПК. РА е в предвидената в чл.120 ДОПК форма и съдържание, мотивиран е подробно като неразделна част от него е ревизионният доклад, съдържащ подробните констатации на ревизиращия орган.

В хода на съдебното производство жалбоподателката не ангажира доказателства, оборващи констатациите в РА. Съдът изрично даде такава възможност като служебно назначи съдебно-счетоводна експертиза, но поради пълната процесуална пасивност на жалбоподателката и невнасяне на определения депозит, същата бе заличена.

Неоснователно е оплакването за погасяване на данъчните задължения за 2005 и 2006 г. по давност. Това възражение е било направено и в жалбата до директора на Дирекция „О.“, който в решението си от 16.07.2012 г. е изложил убедителни мотиви, които настоящият състав споделя напълно. Съгласно чл.140, ал.1 Д. /отм./, респ. чл.171, ал.1 ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Съгласно чл.172, ал.1, т.1 ДОПК давността спира когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година. Дължимият данък за 2005 г. е следвало да се декларира до 30.04.2006 г., следователно давностният срок започва да тече от 01.01.2007 г. и би трябвало да изтича на 31.12.2011 г. ако не беше налице спиране на давността. Съгласно чл.172, ал.1, т.1 ДОПК давността спира когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година. Със Заповед за възлагане на ревизия № 1111840/14.10.2011 г., връчена на ревизираното лице на 24.10.2011 г., е образувано производството по установяване на публичното вземане, което спира давността, считано от 24.10.2011 г. С оглед изложеното съдът намира, че не са налице материалните предпоставки за приложението на чл. 171, ал.1 ДОПК.

Неоснователно е оплакването за нарушение на материалния закон поради неотчитане в началното салдо към 01.01.2005 г. на дарената сума в размер на 180 000 лв.

На първо място договорът за дарение има достоверна дата едва от датата на смъртта

на дарителката – 19.09.2007 г. На второ място ревизиращият орган е установил, че едноличният търговец на майката на съпруга на жалбоподателката не е извършвало никаква дейност и е деклариран нулев доход за целия период на съществуването му.

На трето място налице е вписана е договорна ипотека на името на А. П. от 2002 г., а получената при продажбата на имот в [населено място] през 2003 г. е несравнимо по-малка от посочената в договора за дарение сума от 180 000 лв. Както в хода на ревизионното производство, така и пред настоящата инстанция, не са представени доказателства, че А. П. към април 2003 г. е притежавала 180 000 лв., които да дари. Не е установен и произхода на тези средства, поради което съдът намира за правилен извода на ревизиращия орган, че дарението на посочената сума остава недоказано и не следва да се има предвид при определяне началното салдо към 01.01.2005 г.

Неоснователно е и оплакването за противоречие на критериите за разходите на НСИ с принципа на обективност, въведен в чл.3, ал.1 ДОПК. Информацията в ежегодния публичен бюлетин за разходите, изготвен от Националния статистически институт, предоставя официални данни за средностатистическите разходи за едно лице всяка година, които данни не са оборени в настоящето производство, въпреки процесуалната възможност за това.

Съдът намира за неоснователно оплакването за нарушение на чл.122, ал.1, т.7 ДОПК. Въз основа на обстоен анализ на базата на събраните доказателства ревизиращият орган е установил, че получените приходи и доходи на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за всяка една от ревизираните години, поради което правилно е прието, че са налице предпоставките на чл.122, ал.1, т.2 и т.7 ДОПК.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Съдът не присъжда разноски в полза на ответника, тъй като такива не са поискани.

Мотивиран така и на основание чл.160, ал.1, предл.последно ДОПК Административен съд София-град, Първо отделение, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. В. И. от [населено място], [улица], вх.”А”, ап.21, срещу Ревизионен акт /РА/ №[ЕИК]/04.04.2012 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С..

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл.138 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: